

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części odnoszącej się do oskarżonego R. M. , którego obrońca złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku na piśmie. Wyrok w stosunku do oskarżonego M. S. uprawomocnił się .

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Latem i jesienią 2017 r oskarżony R. M. zatrudnił się w brygadzie budowlanej wykonującej prace związane z ociepleniem budynku mieszkalnego przy ul. (...) w P.. W dniu 22 października 2017 r w godzinach popołudniowych oskarżony wszedł do jednej z klatek schodowych budynku. Na klatce znajdowały się rowery górskie stanowiące własność A. P.. Był to rower R. T. koloru białego wartości 700 zł oraz rower K. (...) o koloru granatowego wartości 800 zł. Rowery te pozostawione były przy drzwiach wejściowych prowadzących do piwnicy budynku i były spięte ze sobą linką metalową z zamkiem szyfrowym. Oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia obu rowerów. Następnie oba skradzione rowery R. M. zaprowadził do swego znajomego M. S. zamieszkałego w S., któremu powierzył je na przechowanie. Powyższej kradzieży R. M. dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze ponad 6 miesięcy orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne. Oskarżony na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w P. z dnia 20.11.2014 r w sprawie sygn. VII K 298/14 został skazany za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zb. z art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk na karę roku pozbawienia wolności. Powyższa kara weszła w skład kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec R. M. na mocy wyroku łącznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Piszcu w dniu 15.09.2015 r w sprawie sygn. II K 477/15 . Karę orzeczoną wyrokiem łącznym skazany odbywał w okresie od dnia 02.05.2018 r do 08.11.2018 r . Na poczet kary łącznej zaliczono okresy – 05.08.2012 r – 06.08.2012 r ; 01.03.2014 r -17.02.2016 r oraz 02.05.2018 r – 08.11.2018 r.

/dowód: zeznanie świadka A. P. k.3,94v-95,206v; K. W. k. 59v-60,190; oraz protokół przeszukania pomieszczeń M. S. k. 21-23,27-29; protokół oględzin rowerów z dokumentacją zdjęciową k. 30-39,102-106 ;protokół zatrzymania M. S. k.52; protokół przeszukania osoby R. M. k. 54-55; protokół przeszukania pomieszczeń K. W. k. 56-58; protokół przeszukania pomieszczeń R. M. k. 62-63; protokół zatrzymania osoby R. M. k. 81; protokół okazania rowerów k. 94-95; protokoły oględzin telefonów k. 111-112,113-114; odpisy wyroków k. 126-127,128; wyjaśnienia oskarżonego R. M. k. 73v-74,75v, 188v-189; wyjaśnienia oskarżonego M. S. k. 68v-69,75v,189-189v)

Oskarżony R. M. nie przyznał się do stawianego mu zarzutu. Wyjaśnił , że nie dokonał kradzieży rowerów. Wyjaśnił , że pracował przy ocieplaniu budynku przy ul. (...) w P. w lipcu 2017 r . Później już tam nie był. O dokonanie kradzieży został pomówiony przez M. S. . W październiku 2017 r wspólnie z M. S. wyjeżdżał do pracy do Niemiec. Doszło tam między nimi do konfliktu o pracę i pieniądze. (k. 73v-74,75v, 188v-189).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. M.. Wyjaśnienia oskarżonego są częściowo sprzeczne z zeznaniem świadka K. W. (k. 59v-60,190). Wbrew twierdzeniom R. M. świadek podała ,że oskarżony pracował przy ociepleniu budynku przy ul. (...) w P. w październiku 2017 r a więc w czasie gdy doszło do kradzieży rowerów. Wyjaśnienia oskarżonego R. M. sprzeczne są również z wyjaśnieniami oskarżonego M. S., którym to wyjaśnieniom sąd dał wiarę . Współoskarżony w toku całego postępowania konsekwentnie obciążał R. M.. R. M. stwierdził wprawdzie na rozprawie , że między nim a M. S. doszło do konfliktu na tle finansowym , jednak nie sprecyzował na czym konflikt ten miał polegać. Zauważyć należy ,że podczas przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym R. M. nie wspominał o żadnym konflikcie. W ocenie sądu R. M. wyjaśniał nieszczerze chcąc uniknąć konsekwencji popełnionego przez siebie czynu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. S. (k. 68v-69,75v,189-189v) . Jak wyżej zauważono oskarżony w trakcie całego postępowania konsekwentnie obciążał R. M. twierdząc ,że przyjął od niego rowery na przechowanie. M. S.

przyznał , że wyjeżdżał wspólnie z R. M. w październiku 2017 r dwukrotnie do Niemiec do pracy. M. S. zaprzeczył jednak temu ,że jest winien współoskarżonemu jakieś pieniądze. Sąd dał wiarę temu stwierdzeniu. Skoro M. S. nie był pracodawcą R. M. zatem nie wypłacał mu pieniędzy za pracę. W ocenie sądu R. M. czuje żal do M. S. za to , że wydał go Policji w sprawie rowerów , a nie za bliżej nieokreślone rozliczenia finansowe.

Jako szczerze uznano zeznanie pokrzywdzonego A. P. (k.3,94v-95,206v). Zeznanie świadka koresponduje z innymi dowodami ,którym dano wiarę w szczególności z protokołem przeszukania pomieszczeń (k.21-23) oraz protokołem oględzin rowerów (k. 102-106). Sąd nie miał zastrzeżeń odnośnie rzetelności wyceny skradzionego mienia , którą przedstawił pokrzywdzony. A. P. określił kiedy zakupił przedmiotowe rowery oraz ile pieniędzy za nie zapłacił. Rowery te mogły w sumie przedstawiać równowartość kwoty 1500 zł zwłaszcza , że były stosunkowo nowe.

Na wiarę zasługiwało również zeznanie świadka K. W. (k. 59v-60,190). Świadek pozostawała bliskiej relacji z R. M.. Należy zauważyć , że wymieniona zamieszkuje w tej samej miejscowości co oskarżony M. S.. Przebywając u K. W. w październiku 2017 r oskarżony miał zatem sposobność aby zaprowadzić skradzione rowery do M. S.. Nie ujawniły się okoliczności nakazujące wątpić w prawdomówność świadka.

Sąd dał wiarę pozostałym dokumentom ujawnionym w trakcie przewodu sądowego.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego sąd ustalił , że R. M. w dniu 22 października 2017 r z klatki schodowej bloku mieszkalnego przy ul. (...) w P. , po przełamaniu zapięcia na zamek cyfrowy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch rowerów wartości 1500 zł na szkodę A. P. , przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymierzę ponad 6 miesięcy orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne. Czyn ten sąd zakwalifikował jako występki z art. 279 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk. Jak ustalono , rowery A. P. były ze sobą spięte linką z zamkiem szyfrowym. W czasie gdy oskarżony umieścił rowery w szopce babci M. S. , linki zabezpieczającej już nie było (zob. protokół przeszukania k.21-23, protokół oględzin rowerów k. 102-106). Wnosić z tego należy ,że R. M. przed powierzeniem rowerów M. S. usunął linkę mechanicznie . Okoliczność powyższa uzasadnia kwalifikację czynu oskarżonego jako przestępstwa kradzieży z włamaniem. Sąd nie dopatrył się okoliczności pozwalających na przyjęcie ,że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi. Przedmiotowej kradzieży oskarżony dokonał w porze dziennej , niemal przed drzwiami mieszkania pokrzywdzonego. Poniesiona szkoda była niewątpliwie dotkliwa dla A. P. , który jest rencistą.

Biorąc pod uwagę wysokość zagrożenia ustawowego za popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 kk , okoliczności przedmiotowe i podmiotowe popełnionego czynu oraz znaczny stopień winy sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie wspomnianego przepisu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Pod uwagę wzięto okoliczności dokonanej kradzieży i wartość skradzionego mienia. Dotychczasowy tryb życia oskarżonego (karta karna k. 219-221 wcześniejsze wyroki skazujące k. 126-128) dowodzą , że R. M. lekceważy obowiązujący porządek prawny. Odbyte przez niego kary pozbawienia wolności w wymiarze bezwzględny nie przyniosły spodziewanych rezultatów i nie stanowiły dla oskarżonego żadnej nauki na przyszłość. Oskarżony znaczną część swego życia spędził w zakładach karnych . Trudno dopatrzeć się po jego stronie okoliczności o charakterze łagodzącym. W ocenie sądu wymierzona wobec oskarżonego kara to właściwa reakcja na jego czyn.

Na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie pkt III wyroku (k. 81).

O kosztach obrony wykonywanej z urzędu orzeczono w myśl powołanych w pkt V wyroku przepisów .

Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. Nr 49 poz. 223 z 1983 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w sprawie przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)

- (...)

(...)